

jeg troer, at den ærede Landstingsmand vil gaae, jeg skal gaae saavidt at indrømme en fuldkommen ubetinget Testationsfrihed, indskrænket til det første Arvesald; men, som jeg allerede har sagt, jeg vil nødig have det indblandet i dette Spørgsmaal her, da den ærede Justitsminister — han har imidlertid ikke udtalt sig derom — vel helst seer sit Lovforslag vedtaget uforandret, og da Hovedsagen jo er Ophævelsen af den Ubillighed, der i saa Henseende hidtil har bestaaet.

Drejer: Jeg skal blot tillade mig med Hensyn til den Uttring af den sidste ærede Taler, at det vilde være et Fremskridt fra det Bestaaende, hvis det Ændringsforslag, der er stillet af tvende ærede Landstingsmænd, blev vedtaget, at bemærke, at det ikke forekommer mig at ville være et Fremskridt. Jeg vilde ansee det for en uheldig Forandring ogsaa af den Grund, at det for den almindelige Følelse altid vilde have noget Stødende ved Siden af den ved Lovudkastet etablerede Lighed at fastsætte, at Forældre skulde kunne tilbageføre den Ulighed, der tidligere har fundet Sted, og at det maa ske endogsaa i Familier vilde kunne bewirke et mindre ønskeligt Forhold. Jeg troer derfor fremdeles, at det vilde være meget uheldigt, hvis det nævnte Forslag gik igjennem.

Lehmann: Jeg vil meget villig indrømme den sidste og den næstsidste ærede Taler, at det af mig stillede Forslag til et Tillæg ikke staaer i nogen nødvendig Forbindelse med Lovudkastet, og efter den Stilling, jeg fra første Færd har indtaget til dette Spørgsmaal, kan der ikke være mindste Tvivl om, at jeg med Beredvillighed vil give min Stemme til selve Lovforslaget, men paa den anden Side vil Ingen kunne forfølge for sig selv, der ønsker, at dette Lovforslag maatte gaae igjennem, at den eneste mulige Betænkelighed der ved vilde i høi Grad bortryddes ved en saadan Tilfætning, idet der derved er hjemlet Forældre at kunne lade et eller flere af deres Børn komme en større Arvelod tilgode, hvilket efter deres Begreb kunde ansees for ønskeligt for at bevare Familiens Sammenhold, kort sagt, det er dette aristokratiske — og noget

Aristokratisk er der vel hos Allesammen — Hensyn, jeg har sagt at lade see Hyldest. Men paa den anden Side vilde jeg ikke have stillet dette Forslag, hvis jeg ikke havde anseet det for hensigtsmæssigt, og hvis jeg ikke troede, at derved var, saavidt jeg skønner, et Krav i vor Arvelovgivning seet Hyldest; thi, ligesaa lidet som jeg troer, at Tilstanden indtil 1845 var virkelig stemmende med vore Forhold, denne Naadens Vel nemlig, ad hvilken Forældre kun da kunde erholde Ret til at disponere over nogensombestemt Deel af deres Formue udenfor „til gudeligt Brug“, ligesaa lidet troer jeg, at den Testationsret, Forordningen af 1845 har indført, er aldeles hyldestgjørende, og ligesaa lidet troer jeg, at det er stemmende med vor hele Tænkemaade, vore Sæder og Forhold at gjøre Testationsretten aldeles fri. Jeg troer derfor, at en saadan Tilfætning vil være meget hyldestgjørende, ligesom jeg ogsaa troer, at den maa overvinde enhver Betænkelighed for Noget til at gaae ind paa selve Principet i hele denne Sag, som — jeg gjentager det — er et retfærdigt og sundt Princip, og at det er en i det Hele taget uheldig Lovgivningsmaade at lade Befolkningen enkeltviis, Mand for Mand, vælge mellem forskellige Lovgivningsprinciper. Jeg vil altsaa ganske bestemt stemme mod det af to ærede Landstingsmænd stillede Ændringsforslag, skjøndt det vil sees, at jeg i Præmisserne vel tildeels kan stemme overeens dermed.

Justitsministeren: Jeg havde helst seet, at det af Regjeringen forelagte Lovudkast var blevet vedtaget af Thinget uden nogen yderligere Tilfætning. Jeg maa imidlertid erklære, at der samtidig med det, der ved Regjeringens Udcast er tilfattet, nemlig at give Døtre lige Arv med Sønner, kunde være Anledning til at indrømme Forældre en større Testationsret, og jeg vil, hvis det ærede Thing bifalder de af den ærede Landstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) stillede Ændringsforslag til Loven, Intet derimod have at erindre. Hvad derimod det af tvende ærede Landstingsmænd stillede Ændringsforslag angaaer, da maa jeg erklære mig imod samme, deels paa Grund af dets Beskaffenhed i og for sig